

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Mail: jbr@ens.dk, ens@ens.dk Journal nr. 2019-90526

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Til Energistyrelsen

21. august 2020
Side 1/8

Dansk Fjernvarmes høringssvar vedrørende lovforslag om ændring af elforsyningsloven

Dansk Fjernvarme har udarbejdet høringssvar til lovforslaget om ændring af elforsyningsloven som implementerer EU's elmarkedsdirektiv. Lovforslaget har bl.a. til formål at sætte rammerne for 3.partsadgang, direkte elforbindelser og borgerenergifællesskaber.

Hovedproblemstilling

Dansk Fjernvarme mener at lovforslagets implementering af elmarkedsdirektivet er mangelfuld, idet mulighederne for 3. partsadgang, direkte forbindelser og borgerenergifællesskaber, ikke imødekommes og udnyttes som forudsat i direktivet. For fjernvarmeselskaber er disse muligheder vigtige af hensyn til udnyttelse af synergier, effektivitet og fleksibilitet, som går tabt, hvis egne anlæg i fjernvarmeområdet ikke kan bindes sammen omkostningsægte. Direkte forbindelser udsætter elnetselskaber for konkurrence, som dels vil skabe incitament til omkostningsægte prisstruktur og dels er bedre monopolregulering end nuværende indtægtsrammeregulering.

Konklusion:

Det er ærgerligt at Ministeriet ud fra en misforstået forbrugerbeskyttelsestankegang og ud fra en misforstået samfundsøkonomisk tankegang i praksis hindrer besparelser, fleksibilitet og energiintegration mellem forsyningsformerne samt undlader at benytte det mest effektive reguleringsværktøj for så vidt angår eldistributionsselskabernes omkostningseffektivitet, nemlig risikoen for konkurrence fra direkte forbindelser og borgerenergifællesskaber. Dansk Fjernvarme ser implementeringen af EU's elmarkedsdirektiv som et tilbageslag og en barriere for et horisontalt energisystem samt mulighederne for at Danmark kan bevare førertrøjen, for så vidt angår energieffektivitet og energiintegration.

Dansk Fjernvarme finder implementeringen af Elmarkedsdirektivets artikel 16, for så vidt angår forbrugerejede selskaber og kommuners muligheder for at være dækket af definitionen på borgerenergifællesskaber mangelfuld. Det er vurderingen, at det bl.a. er Danmark og Andelstanken som har været inspiration til artikel 16 som følge af, at de fleste øvrige lande ikke evner at få organiseret energimonopoler på samme effektive måde som tilfældet er i Danmark.

Generelt

Direktivet tager fat i noget væsentligt i forhold til de energisystemer som bliver dominerende i fremtidens fossilfrie samfund, hvor især produktion går fra at være et centralt og vertikalt søjleopdelt system til at være et decentralt, horisontalt og integreret system og hvor produktionen i stort omfang vil pågå decentralt ved kilderne. Direktivet tager fat i spørgsmålet om hvorledes og i hvilken omfang forbrugere og virksomheder må etablere og udnytte egen lokal produktion samt deres forbindelser til elnettet og egne decentrale anlæg.

For fjernvarmesektoren er disse spørgsmål særdeles vigtige, idet fjernvarmesektoren for at blive vedvarende fremadrettet må basere sig på vedvarende kilder som kan være spredt ud over det byområde som skal dækkes. Fjernvarmens DNA og berettigelse i forhold til individuel opvarmning er, at der kan leveres høj effektivitet og samtidig skabe løsninger som udnytter el- og gassystemernes prissignaler til fleksibilitet og integration af energisystemerne samt til lagring til gavn for både el-, gas- og varmesystemerne. Dette har hidtil kunnet klares at byens fjernvarmeværk hvor kraftvarmeanlæg, kedler, solfangeranlæg, elpatroner og på det seneste varmepumper hidtil har kunnet placeres på samme matrikel. For fremtiden kan dette DNA kun opretholdes såfremt fjernvarmeselskaberne fortsat kan etablere egne el- og varmeproduktionsanlæg kombineret med lagring via direkte forbindelser i lokalområdet, da anlæggene ikke fremover formodes at ligge på samme matrikel. Kan de direkte forbindelser ikke etableres omkostningsægte mister fjernvarmen fleksibilitet samt konkurrenceevne og mulighederne går tabt.

EU har på fornuftig vis set forbud og barrierer mod direkte forbindelser som problematisk i forhold til fremtidens energisystem og har derfor lavet et el-markedsdirektiv, som åbner op for mulighederne for aktive kunder, egenproducenter, direkte forbindelser og energifællesskaber. Desværre har ministeriet med ændringsforslaget til elforsyningsloven valgt ikke at åbne op for disse muligheder for energiintegration og fleksibilitet. Det gør ministeriet primært ved at stadfæste elnetselskabernes monopol på el-transport over tredjemandes matrikel samt deres ret til at udforme og opretholde nuværende betalingssystem.

Hvis man tillod fjernvarmeselskaber at forbinde egne anlæg med elkabler ville det sandsynligvis få elnetselskaberne og Energinet til at indse, at det nuværende betalingssystem ikke er hensigtsmæssigt som følge af incitamentet til at etablere direkte forbindelser. Dermed tvinges selskaberne til at skabe et betalingssystem, som i højere grad afspejler de faktiske omkostninger, hvilket elforsyningsloven faktisk foreskriver de skal. Adgang til direkte forbindelser ønskes af fjernvarmesektoren, fordi de er langt billigere end brug af netselskabernes kabler til egenforsyning mellem anlæg med nuværende prisstruktur. Fjernvarmeselskaberne kan ikke levere de nødvendige fleksibilitetsprodukter og den nødvendige integration med det øvrige energisystem og samtidig have konkurrencedygtige priser, hvis hele fleksibilitetsgevinsten skal anvendes til overbetaling af elsystemet (Krydssubsidiering). Fjernvarmeselskaberne ønsker blot samme ret til at etablere egne net som elnetselskaberne har for så vidt angår etablering af datanet, hvilket i den sammenhæng anses som værende i forbrugernes interesse samt medvirke til en sund konkurrence på datatransportområdet.

Den primære begrundelse for ikke at tillade direkte elnet fremføres som hensynet til forbrugerbeskyttelsen. Det fremhæves, at andre forbrugere vil komme til at betale mere, såfremt direkte forbindelser tillades. Det er en påstand som bestrides herunder:

Hvis et fjernvarmeværk etablerer en elproduktion samt trækker et kabel til det sted hvor en vedvarende varmekilde udnyttes f.eks. en varmepumpe, vil der alt andet lige være tale om en varmekilde som erstatter tidligere fossil varmekilde uden elforbrug, dvs. der fjernes ikke forbrug fra eksisterende elsystemet og dermed kan ændringen ikke komme til at øge omkostningerne for øvrige forbrugere.

Hvis der trækkes et kabel fra en eksisterende vindmølle eller fra en ny vindmølle til et fjernvarmeværk vil elsystemet ikke skulle håndtere elektricitet fra denne kilde, hvilket sparer elsystemet for net-udbygninger og forstærkninger samt spare forbrugerne for omkostningerne hertil.

Hvis fjernvarmeværket i de tilfælde hvor produktionen af elektricitet er lav og forbruget af elektricitet er højt, stopper med at anvende elektriciteten til egen varmeproduktion og i stedet levere den til nettet, spares forbrugerne omkostninger til elprisen samt nettab fra transmissionssystemet, idet det antages at den fortrængte elektricitet alt andet lige kommer fra transmissionssystemet.

Hvis betalingssystemet i elsystemet var ægte omkostningsbestemt vil forbrugere ikke få prisstigninger ved at forbrug tages ud lokalt udenom eksisterende elnet, idet denne erstattes af andet stigende elforbrug som følge af den generelle elektrificering (Elbiler og varmepumper). Da alle prognoser viser at elforbruget vil stige og måske fordobles holder argumentation om at lokal mindre elforbrug vil medføre omkostninger for øvrige forbrugere ikke, tværtimod vil udtag af lokalt forbrug spare investeringer.

Endelig vil muligheden for at etablere direkte forbindelser give el-netselskaberne tiltrængt konkurrence, hvilket er langt mere effektivt end benchmarking, sparekrav og indtægtsrammeregulering. Det tvinger el-netselskaberne til at være konkurrencedygtige, etablere et reelt omkostningsægte prissystem samt fjerne de krydssubsidueringer og diskrimineringer som pågår, herunder Dansk Energi's såkaldte "vandfaldssystem", som er ude af trit med det kommende energisystem, da den medfører forbrugerbetaling til transport som ikke har nogen sammenhæng til leveringen. Er det virkeligt rimeligt at et fjernvarmeværk som producerer og forbruger egen elektricitet via det lokalt distributionsnet, skal betale for en transport i transmissionssystemet som ikke pågår?

Det anføres, at direkte forbindelser vil underminere det bevillingssystem som el-netselskaberne er underlagt, idet ejeren af en direkte forbindelse vil skulle søge om og tildeles netbevilling ifølge elforsyningsloven. Bevilling har el-netselskaber allerede fået tildelt og dermed kan kun deres forbindelser anvendes. Direkte forbindelser kan sagtens håndteres i et bevillingssystem. Det er et spørgsmål om hvorledes bevillingen defineres og lovgivningen er udformes. Dette er blot en undskyldning for at undgå direkte forbindelser.

Dansk Fjernvarme mener at ændringerne som foreslået i elforsyningsloven er på kant med og ufuldstændig i forhold til Elmarkedsdirektivet, hvilket underbygges i nedenstående argumentation på artikelniveau herunder:

Artikel 6 Tredjepartsadgang (*Kursiv angiver elmarkedsdirektivets ordlyd*)

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der indføres en ordning for tredjeparts adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer, der gælder for alle kunder, og som anvendes objektivt og uden forskelsbehandling mellem systembrugerne. Medlemsstaterne sikrer, at tarifferne eller de metoder, de er beregnet efter, er godkendt i overensstemmelse med artikel 59 forud for deres ikrafttræden, og at disse tariffer — og metoderne, hvor kun disse godkendes — offentliggøres, inden de træder i kraft. 2. En transmissions- eller distributionssystemoperatør kan nægte adgang, hvis systemet ikke har den nødvendige kapacitet..... 3. Denne artikel finder anvendelse på borgerenergifællesskaber, der forvalter distributionsnet.

Elforsyningsloven som den er foreslået sikrer ikke mulighed for tredjepartsadgang og samtidig forhindrer krydssubsiduering mellem transmissions-, distributions og

leveringsaktiviteter jf. Elmarkedsdirektivets artikel 59 punkt J. Hvis et fjernvarmeselskab for eksempel ejer en vindmølle og ønsker at transportere elektriciteten fra denne til egen varmepumpe via 3. partsadgang på det lokale distributionsnet vil tarifferne som opkræves efter nuværende system dække omkostninger til overlæggende spændingsniveauer herunder transmission. Det er krydssubsidiering. Dermed kommer Danmark ikke til at leve op til reglerne om 3.partsadgang med den foreslåede elforsyningslov.

Artikel 7 Direkte linjer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at muliggøre: a) at alle producenter og elektricitetsleveringsvirksomheder, **der er etableret på deres område**, kan forsyne deres egne faciliteter samt deres dattervirksomheder og kunder via en direkte linje uden at blive udsat for uforholdsmæssige administrative procedurer eller omkostninger. b) at enhver kunde **på deres område** individuelt eller i fællesskab kan blive forsynet med elektricitet fra producenter og elektricitetsleveringsvirksomheder via en direkte linje. 2. Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for meddelelse af bevillinger til etablering af direkte linjer **på deres område**. Disse kriterier skal være objektive og ikke-forskelsbehandlende.... 4. Medlemsstaterne kan meddele bevillinger til etablering af en direkte linje betinget af enten, at systemadgang er blevet nægtet på grundlag af artikel 6, eller at der indledes en tvistbilæggelsesprocedure i henhold til artikel 60, alt efter omstændighederne. 5. Medlemsstaterne kan nægte at meddele bevilling til etablering af en direkte linje, hvis en sådan bevilling ville vanskeliggøre anvendelsen af bestemmelserne om forpligtelser til offentlig service i artikel 9. Et sådant afslag skal begrundes behørigt.

Det afgørende for at et fjernvarmeselskab kan etablere en direkte linje f.eks. mellem egen vindmølle og eget eldrebet varmeproduktionsanlæg er fortolkningen af direktivets formulering **"der er etableret på eget område"**. I den hidtidige elforsyningslov er dette defineret og fortolket snævert dvs. direkte forbindelser kan kun etableres indenfor egen matrikel eller til matrikler som støder op til hinanden. Direkte linjer som går over 3.mands ejendom tillades dermed ikke. Forslaget til elforsyningsloven ændrer ikke på det forhold, hvilket medfører at elforsyningsloven får problemer i forhold til artikel 16 som vedrører borgerenergifællesskaber. Elmarkedsdirektivet tænker direkte forbindelse bredere end matrikler og matrikler som støder op til hinanden og dermed bliver ministeriets implementering af Elmarkedsdirektivet mangelfuld.

Artikel 16 Borgerenergifællesskaber

1. Medlemsstaterne opstiller et gunstigt regelsæt for borgerenergifællesskaber, idet det sikres, at: a) deltagelse i borgerenergifællesskaber er åben og frivillig. b) medlemmer af eller partshavere i et borgerenergifællesskab har ret til trække sig ud af fællesskabet, i hvilket tilfælde artikel 12 finder anvendelse. c) medlemmer af eller partshavere i et borgerenergifællesskab ikke mister deres rettigheder eller forpligtelser som husholdningskunder eller aktive kunder. d) relevante distributionssystemoperatører under forudsætning af rimelig kompensation som vurderet af den regulerende myndighed samarbejder med borgerenergifællesskaber om at lette overførsel af elektricitet inden for borgerenergifællesskaber e) borgerenergifællesskaber er omfattet af ikkeforskelsbehandlende, rimelige, forholdsmæssige og gennemsigtige procedurer og gebyrer, herunder med hensyn til registrering og udstedelse af tilladelse, samt til gennemsigtige, ikkeforskelsbehandlende og omkostningsægte netgebyrer i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) 2019/943, idet det sikres, at de bidrager på en passende og afbalanceret måde til systemets samlede omkostningsdeling.

2. Medlemsstaterne kan i det gunstige regelsæt fastsætte, at borgerenergifællesskaber: a) er åbne for grænseoverskridende deltagelse b) har ret til at eje, etablere, købe eller leje distributionsnet og til selvstændigt at forvalte dem på de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 4 c) er omfattet af undtagelserne i artikel 38, stk. 2.

3. Medlemsstaterne sikrer, at borgerenergifællesskaber: a) kan få adgang til alle elektricitetsmarkeder, enten direkte eller via aggregering, på en ikkeforskelsbehandlende måde b) behandles på en ikkeforskelsbehandlende og forholdsmæssigt afpasset måde for så vidt angår deres aktiviteter, rettigheder og forpligtelser som slutkunder, producenter, leverandører, distributionssystemoperatører eller markedsdeltagere, der er aktive inden for aggregering c) er økonomisk ansvarlige for de ubalancer, som de skaber i elektricitetssystemet; de skal i denne forbindelse være balanceansvarlige parter eller skal delegeres deres balanceansvar i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) 2019/943 d) med hensyn til forbrug af egenproduceret elektricitet behandles som aktive kunder i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, litra e). e) har ret til inden for borgerenergifællesskabet at foranstalte deling af elektricitet, der produceres af de af fællesskabet ejede produktionsenheder, med forbehold af de andre betingelser i denne artikel og under forudsætning af, at fællesskabsmedlemmerne bevarer deres rettigheder og forpligtelser som slutkunder.

Hvis elektricitet deles, berører dette med henblik på første afsnit, litra e), ikke de gældende netgebyrer, -tariffer og -afgifter i overensstemmelse med en gennemslutning cost-benefit-analyse af distribuerede energiresourcer udviklet af den kompetente nationale myndighed.

4. Medlemsstaterne kan beslutte at give borgerenergifællesskaber ret til at forvalte distributionsnet i deres driftsområde og fastlægge de relevante procedurer med forbehold af kapitel IV eller andre regler og forskrifter, der gælder for distributionssystemoperatører. Hvis en sådan ret gives, sikrer medlemsstaterne, at borgerenergifællesskaber: a) har ret til at indgå en aftale om driften af deres net med den relevante distributionssystem- eller transmissionssystemoperatør, som deres net er tilsluttet b) er underlagt passende netgebyrer ved tilslutningspunkterne mellem deres net og distributionsnettet uden for borgerenergifællesskabet, og at sådanne netgebyrer opgøres særskilt for henholdsvis den mængde elektricitet, der leveres til distributionsnettet, og den mængde elektricitet, der forbruges fra distributionsnettet uden for borgerenergifællesskabet, i overensstemmelse med artikel 59, stk. 7 c) ikke forskelsbehandler eller skader kunder, der fortsat er tilsluttet distributionssystemet.

Når man læser ovenstående oversættelse af Direktivet ligner tankegangen bag "Energifællesskaber" eller "Borgerenergifællesskaber" meget den tankegang som ligger bag Andelsselskaber, som ofte består af borgere som er gået sammen om at have et fællesskab omkring noget og som på energiområdet kan være elektricitet, varme eller biogasproduktion mv. Det virker som om EU er inspireret af den Danske Andelstankegang, har formuleret et Elmarkedsdirektiv og at ministeriet har overset dette, idet afsnit 3.1.5 i materialet omtaler "Borgerenergifællesskaber" som en ny juridisk enhed, hvilket det jf. ovenstående teknisk set ikke er, da f.eks. fjernvarme andelsselskaber lever op til alle krav som er formuleret til borgerenergifællesskaber. Endelig kan kommunalt ejede energiselskaber tillige kaldes "Borgerenergifællesskaber", idet kommuner er borgernes repræsentanter som følge af demokratiet og valgsystemet. Definitionen af borgerenergifællesskaber i artikel 2 nr. 11 samt præambelbetragtning 43 passer til andelsejede selskaber og for så vidt også til kommunalt ejede fjernvarmeselskaber i Danmark. Dansk Fjernvarme vil rejse dette spørgsmål overfor EU kommissionen, såfremt ministeriet fastholder, at Borgerenergifællesskaber og f.eks. Andelsejede fjernvarmeselskaber skal behandles forskelligt, retsligt, alternativt ændre selskabsformen fra Andelsselskab til Borgerenergifællesskab.

Ministeriet skal tillige være opmærksom på at EU's VE-direktiv introducerer konceptet VE-fællesskaber, som definitions-mæssigt er det sammen som borgerenergifællesskaber.

Hvis andelsselskaber og kommunalt ejede energiselskaber får mulighed for at følge reglerne i artikel 16 vil det for eksempel få den konsekvens, at andelsselskaber som både har elnet og fjernvarmenet samt produktionsanlæg kan levere egenproduceret elektricitet til sig selv og sine "borgere" direkte uden at bidrage til eltransmissionsnettet, at fjernvarmeselskaber får mulighed for at etablere direkte elforbindelser mellem egne anlæg, osv. Da andelsejede elnetselskaber også er borgerenergifællesskaber som ejer elnet, vil det være diskriminerende såfremt andelsejede fjernvarme borgerenergifællesskaber ikke gives samme ret til at eje net.

Artikel 16 stk. 2 og 4 giver andelsejede og kommunale energiselskaber ret til at eje, etablere, købe eller leje distributionsnet til selvstændig at forvalte dem. Det taler endvidere for, at borgerenergifællesskaber ikke adskiller sig retsligt fra kommunalt ejede selskaber og at ministeriets implementering af direktivet er mangelfuld.

Ministeriet har med forslaget til elforsyningslov sendt implementeringen af artikel 16 til Høringspark ved at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om borgerenergifællesskaber med præcisering af reguleringskompetencen på følgende områder:

1. Deling- og køb af elektricitet: Det forudsættes at borgerenergifællesskaber deler den egenproducerede elektricitet via eksisterende elnet og ikke via direkte ejede kabler og derfor antages det, at borgerenergifællesskaber må anvende elhandelselskab til at varetage denne handel. Hvis borgerenergifællesselskabet jf. ovenfor er et andelsselskab med direkte forbindelser til medlemmerne/andelshaverne bør der være mulighed for direkte levering. Elhandelselskaber bør kun i anvendelse når der er udveksling med det omkringliggende net f.eks. på basis af time nettoudveksling. Er der flere udvekslingspunkter bør disse kunne puljes så længe de har forbindelse til samme distributionsnet.
2. Borgerenergifællesskabets adgang til at eje, købe eller leje og selvstændigt forvalte distributionsnet:
 - a. Ministeriet vurderer at kollektivhensynet i den nuværende organisering af elsektoren vejer tungere end at tillade borgerenergifællesskaber at eje, købe eller leje og selvstændigt forvalte distributionsnet. Denne formulering kan fortolkes på to måder. Enten betyder det, at borgerenergiselskaber forbydes at eje, købe eller leje og selvstændigt forvalte distributionsnet. Alternativt betyder teksten at der skelnes mellem distributionsnet og direkte forbindelser, således at borgerenergifællesskaber fortsat godt kan placere og eje direkte forbindelser mellem produktion og forbrugssteder. Hvis Dansk Fjernvarme får ret i, at Energi andelsselskaber juridisk er det samme som borgerenergifællesskaber er første fortolkning et reelt forbud mod at andelsejede selskaber må eje elnet, herunder også at de elnetselskaber som i dag er andelsejede må eje eldistributionsnet. Hvis Ministeriet får ret i at borgerenergifællesskaber er en anden juridisk enhed end andelsselskaber fjerner første fortolkning reelt muligheden for borgerenergifællesskaber i Danmark, men giver dem mulighed for at eje direkte forbindelser, såfremt anden fortolkning lægges til grund.
 - b. Ministeriet vurderer at elforsyningslovens model for regulering af netvirksomhed ikke gør det hensigtsmæssigt at borgerenergifællesskaber ejer, etablerer, køber eller lejer og selvstændigt forvalter distributionsnet. Argumentet er cirkulært. Hvis regeringen ændre modellen via ændring i elforsyningsloven, kan det blive hensigtsmæssigt.

- c. Eksisterende bevillingssystem i elforsyningsloven anvendes som argument til at anføre, at den væsentlige samfundsmæssige betydning af bevillingen gør, at Ministeriet ikke finder anledning til at ændre adgangen til at eje og udøve netvirksomhed i borgerenergifællesskaber. Dette er igen en cirkulær argumentation. Det er et postulat at nuværende bevillingssystem giver størst samfundsnytte og der savnes dokumentation og underbygning heraf.
 - d. Ministeriet argumenterer for at parallelle net ikke er samfundsøkonomisk effektive og medfører en ineffektiv udbygning. Der kan modsat argumenteres for, at borgerenergifællesskaber og direkte elforbindelser er samfundsøkonomisk effektive, idet der spares en lang række omkostninger til netforstærkninger og transmission som følge af borgerenergifællesskaber. Ministeriet postulerer indirekte, at EU kommissionen ikke har ret i deres antagelser om borgerenergifællesskaber og at borgerenergifællesskaber er til hinder for et integreret og effektivt energisystem. Ministeriet bør fremlægge dokumentation for postulatet – det holder ikke.
3. Nettariffer, herunder lokale fordele i net driften og pligten til at samarbejde om at lette deling af elektricitet: Ministeriet lægger megen kraft i at beskrive hvorvidt borgerenergifællesskaber overhovedet giver nettet værdi og kan betragtes som særskilt køberkategori i forhold til fastlæggelse af tariffer. Ministeriet bruger samtidig kun et enkelt afsnit til at fastslå, at netselskaberne godt må opkræve en rimelig kompensation af borgerenergifællesskabet for det besvær de afstedkommer i form af et særskilt gebyr. Ministeriets argumentation efterlader generelt et indtryk af, at det er magtpåliggende for Ministeriet at opretholde nuværende tarif og bevillingssystem samt at give indtryk af at borgerenergifællesskaber blot er til gene for elnettet uden værdi for samfundet og et integreret energisystem. Indtrykket er i modstrid med ER-direktivet, Hvis der i Danmark var et omkostningsægte tarifsystem uden forvridninger og krydssubsidueringer ville dette punkt ikke være nødvendigt, idet energifællesskaber selvfølgelig betaler for de omkostninger de giver anledning til og indkasserer tarifnedsættelser som følge af de fordele og besparelser som de giver anledning til for nettet.
4. Borgerenergifællesskabers adgang til grænseoverskridende deling af elektricitet: Ingen kommentar.
5. Kommuners deltagelse i borgerenergifællesskaber: Det fastslås at kommuner kan være part og kan kontrollere borgerenergifællesskaber. Det betyder at Andelselskaber og Kommuner stilles ens juridisk i forhold til at de kan anses som borgerenergifællesskaber uanset at Ministeriet definerer borgerenergifællesskaber som ny juridisk enhed.

Lovforslagets punkt 39

I § 26, stk. 3 står der, *at ministeren kan bestemme, at en netvirksomhed kan fastsætte supplerende tekniske krav for adgang til tilslutning til virksomhedens elforsyningsnet, som er nødvendige for opretholdelsen af den tekniske kvalitet af elforsyningsnettet i netvirksomhedens netområde. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om netvirksomheders fastsættelse af sådanne betingelser.*

Dansk fjernvarme oplever allerede på nuværende tidspunkt at eldistributionsselskaber opfinder supplerende krav således at fjernvarmeværker må betale omkostninger som andre forbrugere ikke afholder. Det er diskriminerende og derfor bør det ikke være muligt for netselskaber at fastlægge supplerende tekniske krav som går ud over EU standarder eller lign.

Afslutning

Side 8/8

Dansk Fjernvarme mener at lovforslagets implementering af elmarkedsdirektivet er mangelfuld, idet mulighederne for at etablere direkte forbindelser og at etablere borgerenergifællesskaber, ikke imødekommes og udnyttes som forudsat i direktivet. For fjernvarmeselskaber er direkte forbindelser vigtige af hensyn til udnyttelse af synergier, effektivitet og fleksibilitet, som går tabt hvis egne anlæg i fjernvarmeområdet ikke kan bindes sammen omkostningsægte. Direkte forbindelser udsætter elnetselskaber for konkurrence, som dels vil skabe incitament til omkostningsægte prisstruktur og dels er bedre monopolregulering end nuværende indtægtsrammeregulering.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget.

Med venlig hilsen

John Tang *Chefkonsulent*

Dansk Fjernvarme

jt@danskfjernvarme.dk

Mobil +45 2442 8884